

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121524147
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:6121524147.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

12 16Csp/24/2022

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený : JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovaným: 1.) A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, E., toho času bytom F. X, F., 2.) G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., toho času bytom H. XX, F., v konaní o zaplatenie sumy 8928,59 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 16Csp/24/2022

I. Žaloba sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovaným v 1.) a 2.) rade sa proti žalobcovi **n e p r i z á v a** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

11 16Csp/24/2022

1. Žalobca žalobou podanou na upomínací súd Okresný súd Banská Bystrica dňa 22.10.2021 požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaní v 1.) a 2.) rade (ďalej len „žalovaní“) sú povinní zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 8928,59 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., poskytol žalovaným na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 27.09.2017 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 10.000 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžníci svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnili riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaní napriek písomnej výzve jeho právneho predchodcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatili, právny predchodca v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 12.03.2019 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovaným doručené dňa 09.04.2019 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaní v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatili, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 17.04.2019

dostali do omeškania so zaplacením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 04.12.2020 bola pohľadávka voči žalovaným z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom boli žalovaní upovedomení písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 10.11.2021 platobný rozkaz sp. zn. 16Up/1756/2021, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovaným do vlastných rúk ani po vykonaných šetreniach. Žalobca navrhol pokračovať v konaní v zmysle § 10 ods. 1, 3 zákona č. 307/2016 Z. z. Platobný rozkaz sa tým zrušil zo zákona a vec bola postúpená Okresnému súdu Nitra (§ 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z.).

3. Žalovaní sa k žalobe, ktorá im bola zistená ich adresy pobytu na ktorej sa zdržujú doručená do vlastných rúk (žalovaný v 1.) rade – doručka na č.l. 107 spisu a žalovaná v 2.) rade – doručka na č.l.100 spisu), písomne nevyjadrili.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom právny zástupca žalobcu svoju neúčast', ako aj neúčast' žalobcu ospravedlnil, zároveň navrhol, aby súd rozhodol bez ich účasti s poukazom na zásadu hospodárnosti. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ako aj žalobcu, majúci súčasne zato, že vo veci je možné rozhodnúť na základe predložených listinných dôkazov a skutkových tvrdení strán sporu, pričom strany konania nežiadali o odročenie pojednávania. Žalovaný v 1.) rade na pojednávaní uviedol, že uzavrel zmluvu s bankou, pretože potreboval úver, je pravdou, že zmluvu uzavreli spoločne so žalovanou v 2. rade. Peniaze potrebovali na byt, ale aj z toho dôvodu, že otec bol chorý. Celkovo si brali 2 úvery, pričom hypotéka je už vyplatená, avšak v tomto prípade ide o úver spotrebiteľský, ktorý si brali vo výške 10 000 eur. Úver neplatil z dôvodu, že som nemal prácu. Od banky mu neboli doručované žiadne písomnosti. V súčasnej dobe asi 2 týždne býva na adrese F. X, F.. Predtým býval u priateľky v obci I. v okrese Topoľčany. Výzva na č.l. 25 spisu (tretia upomienka – pokus o zmier) mu nebola doručená, túto výzvu nepozná. Žiadne ďalšie písomnosti mu doručované neboli. Na adrese sídlisko D. XX, E. nebol. Žalovaná v 2.) rade na pojednávaní poznamenala, že úver nezaplatili, toho si je vedomá. Kúpili byt na A. XX, F. pričom peniaze boli použité na ten byt. Keďže nemali dostatok finančných prostriedkov zobrali si aj spotrebný úver. Byt bol v roku 2019 vydražený spoločnosťou Pamaša, ktorá mala vyplatiť tento spotrebný úver až neskôr sa dozvedeli, že vyplatený nebol a preto od nich chcú peniaze. Listina s názvom tretia upomienka- pokus o zmier na č.l. 24 jej nikdy doručená nebola. Na adrese X.XXXX XX, J. G. nikdy nebývala, išlo o starý občiansky preukaz. Žiadne písomnosti jej doručované neboli zo strany banky, adresu na ktorej sa zdržovala neuvádzala. Neskôr ich vyzýval žalobca na vrátenie žalovanej sumy. Žiadna výzva banky, že bola 90 dní v omeškani s tým, že hodlá postúpiť pohľadávku jej nikdy doručená nebola. V záverečnej reči obaja prejavili vôľu splácať pohľadávku po 30 eur mesačne.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom, č. k. 16Csp/24/2022-127 zo dňa 29.06.2022, tak že žalobu zamietol (výrok I.) a žalovaným nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre, uznesením, č. k. 12CoCsp/47/2022-153 zo dňa 16.05.2023, tak že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd poukázal na to, že spôsob doručenia upravujú Všeobecné obchodné podmienky, ktorými sa súd nezaoberal. Upriamil pozornosť na fikciu doručenia v prípade, ak sa zásielku nepodarí klientovi doručiť. Odvolací súd uložil súdu, aby sa vecou zaoberal v naznačenom smere a svoje rozhodnutie odôvodnil s súladom s § 220 ods. 2 CSP.

6. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne žalobcu a žalovaných, vychádzal z dôkazov, ktoré strany konania súdu predložili a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými stranami konania, predovšetkým oboznámením sa so zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 26.09.2017, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., listinou nazvanou ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ zo dňa 28.01.2019, poštovým podacím hárkom, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.03.2019 s doručenkami, oznámením o postúpení pohľadávky s poštovým podacím hárkom, doplnil dokazovanie vyžiadanim si dokumentov

preukazujúcich skúmanie bonity právnym predchodcom žalobcu, dožiadal poštu o zaslanie údaju o doručení zásielky žalovaným v 1.) a 2.) rade a zistil tento skutkový a právny stav:

7. Zo zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vyplýva, že žalovaní (žalovaný v 1.) rade ako dlžník a žalovaná v 2.) rade ako spoludlžník) požiadali na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2017 o poskytnutie úveru vo výške 10.000 eur, s lehotou splatnosti 96 mesiacov. Žalovaní sa zaviazali tento úver splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 135,84 eura bez dojednaného poisťného, prvá splátka bola splatná dňa 16.10.2017 a posledná splátka dňa 16.10.2025. Z predmetnej zmluvy ďalej vyplýva výška úrokovej sadzby 6,9 % ku dňu schválenia úveru, RPMN 7,72 %, výška odplaty 8,9%. Celkové náklady žalovaných ako dlžníkov predstavovali sumu 3240,64 eura a celková čiastka, ktorú mali žalovaní zaplatiť predstavovala sumu 13240,64 eura.

8. Žalovaní boli právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou VÚB banka, a.s. listinou nazvanou ako Tretia upomienka – pokus o zmier zo dňa 28.01.2019 (č. l. 24 a 25 spisu) vyzvaní k úhrade sumy 412,67 eura, t. j. na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, v opačnom prípade bude požadovať, aby celú poskytnutú sumu spolu s príslušenstvom vrátil pred dátumom splatnosti. Žalobca doložil aj poštový podací hárok, z ktorého by malo rezultovať, že predmetná písomnosť bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 28.01.2019, čo vyplýva z boku hárku z jeho ľavej strany (táto skutočnosť je súdu známa z úradnej činnosti, kde žalobca argumentuje práve týmto spôsobom). Pretože žalovaní dlžnú sumu ani napriek výzve právneho predchodcu neuhradili, dňa 13.03.2019 vyhlásil predchodca žalobcu predčasnú splatnosť úveru a žalovaných vyzval k úhrade zostatku úveru s príslušenstvom v celkovej sume 9187,61 eura a to v lehote 7 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy. Z doručení založených v súdnom spise na č.l. 29 a 32 mal súd preukázané doručovanie predmetnej výzvy žalovaným na adresu uvedenú v samotnej zmluve o úvere. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.02.2020 bola pohľadávka titulom zmluvy o úvere uzavretej so žalovaným postúpená Všeobecnou úverovou bankou, a.s.; skrátený názov VÚB, a.s. ako postupcom na žalobcu. Z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok (č. l. 33 spisu) je zrejmé, že išlo o pohľadávku voči žalovaným. Na základe oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

9. Z podania Slovenskej pošty, a. s. (č. l. 191) vyplýva, že pre zásielky s podacím číslom K. a K. nevidujú v informačnom systéme žiadne údaje. Doklady a údaje o zásielke, tiež osobné údaje odosielateľa, adresáta a nimi splnomocnených/poverených osobách sa uchováva tri roky odo dňa podania zásielky.

10. Z dokladov predložených žalobcom (č. l. 167 a nasl.) vyplýva, že právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaných v 1.) a 2.) rade.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, účinného v čase predčasného zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len zákon č. 483/2001 Z. z.), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými v 1.) a 2.) rade bol vznikol právny vzťah strán sporu založený na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2017, ktorá skutočnosť v konaní ani nebola sporná. Rovnako v konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaní, ktorí sú fyzickou osobou tak nekonali, čiže boli spotrebiteľom a preto je uvedená zmluva zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. V konaní ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy.

18. V konaní mal súd preukázané, že právny predchodca žalobca poskytol žalovaným titulom zmluvy o úvere sumu 10.000 eur, ktorú skutočnosť priamo potvrdili na pojednávaní aj samotní žalovaní. Právny predchodca žalobcu si svoj záväzok riadne splnil a poskytol žalovaným dohodnutý úver, čo vyplýva aj z predloženého výpisu (č. I. 23 spisu) a žalovaní konali v rozpore so zmluvnými dojednania zmluvy o úvere a neuhrádzali pravidelné mesačné splátky riadne a včas, čím sa dostali do omeškania so splácaním svojej pohľadávky. Listom nazvaným ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ zo dňa 28.01.2019 (k čomu predložil žalobca len poštový podací hárok) vyzval právny predchodca žalobcu žalovaných na

okamžité zaplataenie omeškaných splátok, v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátili celú sumu s príslušenstvom pred termínom splatnosti. Listom zo dňa 13.03.2019 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom a to ku dňu 13.03.2019. Zásielku s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru si žalovaný v 1.) rade neprevzal z dôvodu, že na adrese, ktorú uviedol aj v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere bol pre poštu neznámym adresátom. Žalovaná v 2.) rade si predmetné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neprevzala v odbernej lehote. Podaním zo dňa 09.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že ku dňu 04.12.2020 postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu spolu aj s príslušenstvom a právami a ostatným príslušenstvom.

19. V predmetom konaní síce žalobca doložil poštový podací hárok, ktorým sa snažil preukázať, že žalovaným odoslal tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 28.01.2019 pod podacím číslom, ktoré je písané na poštovom podacom hárku na č. I. 26 a nasl., avšak z predmetného podania nie je možné s istotou zistiť, kedy bola táto upomienka s oznámením, že pri nesplnení výzvy bude veriteľ požadovať, aby žalovaní vrátili celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere žalovaným doručená, t. j. kedy sa preukázateľne mohla dostať do ich dispozičnej sféry. Samotní žalovaní na pojednávaní uviedli, že predmetná výzva im nie je známa a takáto písomnosť im ani nebola doručená, v dôsledku čoho súd dospel k záveru, že sa ani nedostala do ich dispozičnej sféry. Súčasne súd poznamenáva, že výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť zároveň dostatočne kvalifikovanou výzvou obsahujúcou konštatovanie, že dlžník je v omeškaní viac ako 90 dní s možnosťou danou dlžníkovi predmetný dlh uhradiť v celosti. Žalobca odvíjal zosplatnenie spotrebiteľského úveru od listiny označenej ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 28.01.2019 v ktorej konštatoval, že napriek upomienkam žalovaní neuhradili záväzky zo zmluvy o úvere voči banke vo výške 412,67 eura. Banka vyzvala žalovaných na okamžité zaplataenie dlžnej sumy. Doručovanie predmetnej zásielky preukazoval žalobca poštovým podacím hárkom na č. I. 26, pričom v uvedenej súvislosti poukazoval na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obdo/73/2016 a 5Cdo/129/2010.

20. Súd opätovne preskúmal aj charakter „tretej upomienky pokus o zmier“ zo dňa 28.01.2019 a dospel k nasledovným záverom. Podľa názoru súdu (ku ktorému dospel aj vo svojom prvom rozhodnutí) predmetná výzva nespĺňa podmienky na to, aby ju súd mohol označiť za kvalifikovanú výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ. Výzva, ktorú predložil žalobca spĺňa iba podmienky výzvy, bez možnosti túto označiť za kvalifikovanú, pretože z jej obsahu skôr vyplýva, že sa banka pokúšala vyriešiť vec mimosúdne. K obdobnému názoru dospel aj Krajský súd v Žiline, ktorý vo svojom rozsudku, sp. zn. 7CoCsp/3/2022 zo dňa 27.04.2022 (obdobne sa zaoberal charakterom „tretej upomienky – pokus o zmier“, kde bol rovnaký veriteľ), uvádzajúc nasledovné. Takáto výzva nespĺňa zákonné požiadavky ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, je neurčitá a nezrozumiteľná. Z výzvy nevyplýva, s ktorou splátkou sa žalovaní dostali do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako 3 mesiace a nemali ani tým pádom možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru zaplataením omeškanej splátky, nakoľko nemali vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Navyše, aj z označenia predmetnej výzvy „Tretia upomienka - pokus o zmier“ mohli žalovaní ako spotrebiteľia nadobudnúť mylnú predstavu, že sa nejedná o poslednú pred zosplatnením výzvu v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ, ale o snahu veriteľa o zmierné vyriešenie veci, keďže z označenia je zrejmé, že sa jedná o v poradí tretiu upomienku/výzvu.

21. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby sa zaoberal všeobecnými obchodnými podmienkami, v ktorých bola dojednaná tzv. fikcia doručenia zásielok. Odvolací súd poukázal vo svojej podstate na Všeobecné obchodné podmienky (bod VII. doručovanie a vyhlásenie klienta). Podľa uvedeného bodu, ak veriteľ poštou doručuje výzvu na zaplataenie obyčajnou poštou na poslednú známu adresu dlžníka. Pre vylúčenie pochybnosti za poslednú známu adresu dlžníka sa považuje adresa klienta/dlžníka uvedená v úverovej zmluve, ibaže by dlžník banke písomne oznámil zmenu adresy pred dňom odoslania výzvy na zaplataenie zostatku úveru. V prípade, keď sa písomnosť nezasiela ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk, považuje sa takáto písomnosť za doručenú desiatym dňom po dni, keď bola písomnosť podľa údajov veriteľa daná na poštovú prepravu. Uvedené platí pre všetky zasielané písomnosti.

22. V predmetnej problematike doručovania tretej upomienky – pokus o zmier aj v prípade akceptovania takéhoto právneho úkonu ako kvalifikovanej výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je súdu známy názor Krajského súdu v Nitre, ktorý potvrdzuje rozhodnutia súdov prvej inštancie, kde súdy prvej

inštancie vzhliadajú porušenie povinnosti veriteľa preukázať, že predmetná výzva sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovaného a to prostredníctvom poštových podacích hárkov. Krajský súd v Nitre riešil problematiku doručovania uvedenej listiny, nazvanej ako tretia upomienka pokus o zmier napríklad v rozsudku, sp. zn. 9CoCsp/13/2022 zo dňa 26.05.2022, v rozsudku, sp. zn. 9CoCsp/1/2022 zo dňa 24.02.2022, sp. zn. 6CoCsp/31/2021 zo dňa 26.11.2021, v rozsudku, sp. zn. 12CoCsp/17/2021 zo dňa 31.08.2021, v ktorom poukazoval aj na riešenie problematiky napríklad zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15. decembra 2020, v ktorej súd odkazuje na podrobnosti doručovania a vysvetlenie tzv. teórie dôjdenia. Odvolacie súdy dospeli k záveru, že nebolo preukázané, že výzva právneho predchodcu žalobcu sa dostala do dispozičnej sféry žalovaných a mali možnosť sa s ňou oboznámiť. Uvedený predpoklad je pritom zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky a musí byť splnený v čase postúpenia pohľadávky, pričom v danej veci ide o identický právny stav.

23. V naznačenom kontexte sa súd zaoberal aj platnosťou dojednania fikcie doručenia dojednanej v bode VII. Všeobecných obchodných podmienok, v nadväznosti na takzvanú teóriu dôjdenia. Pokiaľ žalobca odkazoval na poštový podací hárok, ktorý je založený v spise a od toho žalobca odvodzoval existenciu účinkov doručenia, súd poznamenáva nasledovné. Fikcia doručovania je upravená v bode VII. Všeobecných podmienok, tak, že v prípade, keď sa písomnosť nezasiela ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk, považuje sa takáto písomnosť za doručení desiatym dňom po dni, keď bola písomnosť podľa údajov veriteľa daná na poštovú prepravu. Uvedené platí pre všetky zasielané písomnosti. V tomto kontexte súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/36/2020, zo dňa 15. decembra 2020, ktorý rieši problematiku platného postúpenia bankovej pohľadávky vrátane doručovania. Podľa názoru súdu podací hárok nepreukazuje doručenie (v konaní nebolo preukázané doručenie listiny nazvanej ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ ani po dožiadaní Slovenskej pošty, a. s.), pričom podľa názoru súdu je ustanovenie bodu VII. VOP v rozpore s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto je toto ustanovenie v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Na základe uvedeného súd opätovne dospel k záveru, že žalobca nepreukázal predloženými listinnými dôkazmi platné a účinné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje i na tú skutočnosť, že z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán.

24. K rovnakému záveru dospel vo svojom rozhodnutí i Krajský súd v Trenčíne, ktorý vo svojom rozsudku, č. k. 19CoCsp/27/2022 zo dňa 23.11.2022 (ktorým zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobu v obdobnej veci zamietol), pričom uviedol nasledovné skutočnosti. Odvolaciemu súdu je známe, že na webovom sídle Slovenskej pošty existuje možnosť sledovania zásielok, teda žalobca mohol predložiť aspoň výstup z tohto sledovania zásielky (hoci nejde o oficiálne potvrdenie pošty o prevzatí zásielky na poštovú prepravu, musel by sa súd aj takýmto listinným dôkazom zaoberať). Keďže nejde o verejný register, tento dôkaz nemohol vykonať súd bez návrhu. Napriek tomu, že (ako už bolo uvedené vyššie) žalovaný výslovne poprel skutkové tvrdenia žalobcu o odoslaní a doručení výzvy, žalobca zostal v konaní nečinný a nepredložil ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Preto odvolací súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o doručení a ani o odoslaní výzvy predchádzajúcej predčasné zosplatnenie úveru žalovanému. Vzhľadom na nepreukázanie odoslania výzvy je bezpredmetné zaoberať sa právnou otázkou, či by postačovalo preukázanie odoslania výzvy, alebo je potrebné preukázať aj jej doručenie žalovanému resp. vrátenie zásielky ako nedoručiteľnej. Tu však možno poukázať na bod 11.3 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 36/2020 zo dňa 15.12.2020, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021, kde najvyšší súd síce pripustil fikciu doručenia, avšak za predpokladu, že pošta zásielku vrátila ako nedoručiteľnú, čo jednoznačne znamená, že odoslanie zásielky v najvyššom súdom posudzovanej veci nebolo sporné. Je potrebné doplniť, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemôže mať podobu všeobecnej informácie o možnom zosplatnení úveru, obsiahnutej v samotnej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. Pod „upozornením spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva“ (na zosplatnenie) na účely ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné rozumieť individualizovanú informáciu, adresovanú spotrebiteľovi, o jeho dlhu (nezaplatenej splátke resp. splátkach), ktorého neuhradenie bude mať za následok predčasné zosplatnenie celého úveru. Takéto upozornenie síce žalobca predložil (listina označená ako Tretia upomienka - pokus o zmier), avšak nepreukázal, že jeho právny predchodca

túto listinu žalovanému doručil, prípadne že ju aspoň odoslal. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal, že došlo k upozorneniu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, bolo predčasné zosplatnenie úveru v rozpore so zákonom (s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), a preto bolo podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobca nepreukázal, že pred zosplatnením úveru, splnil podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ, t. j. že jeho právny predchodca upozornil žalovaných podľa § 53 ods. 9 OZ na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, v dôsledku čoho možno považovať predčasné zosplatnenie úveru za rozporné so zákonom, konkrétne s § 39 Občianskeho zákonníka, preto je neplatné.

26. Rovnako ani následné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 13.03.2019 nemožno považovať za platný právny úkon pre jeho neurčitosť, lebo tiež z neho nie je zrejmé, v dôsledku čoho došlo zo strany banky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, i keď v ňom bolo uvedené, že žalovaní neuhradili dlžnú pohľadávku banky, no nebolo uvedené, s ktorou splátkou a odkedy boli žalovaní v omeškaní, v dôsledku čoho nie je možné zistiť, či zo strany banky boli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Takýto právny úkon je pre jeho neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný. Súd teda nemal preukázať, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti dlhu boli splnené zákonné podmienky k tomu, aby tento dlh následne mohol byť platne postúpený žalobcovi. Keďže nedošlo k riadnemu zosplatneniu spotrebiteľského úveru, nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu celej pohľadávky vyplývajúcej z predchádzajúceho zosplatnenia úveru na žalobcu (§ 39 a § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca tak nemá aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie uvedeného nároku v súdnom konaní, a z toho dôvodu bolo nutné žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. V nadväznosti na to potom nebolo potrebné, aby sa súd podrobnejšie zaoberal premlčaním práva.

27. Súd vzhľadom na uvedené, predtým ako sa meritórne zaoberal nárokom žalobcu z vecnej stránky v prvom rade teda skúmal, či je žalobca aktívne vecne legitímovaným subjektom, pretože súd je povinný skúmať procesné podmienky počas celého konania, a to aj v prípade, ak to strana konania nenamieta. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

28. Súd poznamenáva, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka) (rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo

26/2017 zo dňa 28.03.2018). Dovolací súd v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018). Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (§ 39 Občianskeho zákonníka).

29. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k právnomu záveru, že predpokladom platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. je, že prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Keďže v danom prípade z vyššie uvádzaných dôvodov (nedodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 OZ a s poukazom na § 565 OZ) sa pohľadávka žalobcu nestala splatnou pred termínom jej splatnosti, preto je postúpenie pohľadávky na žalobcu podľa § 39 OZ neplatným právny úkonom a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný (súd k týmto záverom už dospel aj vo svojom prvom rozhodnutí).

30. Podľa súdnej praxe spotrebiteľ totiž vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Súdom prvej inštancie prezentovaný názor (už v prvom rozhodnutí) ohľadne splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, vychádzal predovšetkým z aktuálnej súdnej praxe. V tejto súvislosti súd poukazuje na mnohé rozhodnutia, ktoré judikovali, že spotrebiteľ musí byť vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vyslovene upozornený na možnosť postúpenia. Súd tak vychádzal napríklad z rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6CoCsp/13/2023, 27CoCsp/52/2021, 17CoCsp/12/2023, Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11CoCsp/20/2022, 7Co/126/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/36/2020, 14CoCsp/12/2023, 13Co/19/2019, Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/15/2022, 18CoCsp/25/2022, 6CoCsp/5/2022, 6CoCsp/16/2021, Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/301/2019, 6CoCsp/4/2021), ale predovšetkým z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/266/2020, 7Cdo/26/2017, 4Cdo/75/2020, 4Cdo/83/2021. Súdu je známe pomerne nové rozhodnutie a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023, ktorý sa pomerne zreteľne vyjadroval k podmienkam pre postúpenie pohľadávky, pričom tento zrušil rozsudok odvolacieho súdu, ktorý pre platné postúpenie pohľadávky vyžadoval, aby z výzvy vyplývalo, že banka mieni pohľadávku postúpiť.

31. Súd v tomto kontexte vôbec neopomenul, že pokiaľ aj poukazuje na pomerne ustálenú rozhodovaciu prax odvolacích súdov, tieto nevytvárajú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, tak ako je spomenutá v čl. 2 ods. 2 CSP. Ustálená rozhodovacia prax je vyjadrená predovšetkým v jeho stanoviskách alebo rozhodnutiach, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky a do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 06.03.2017, sp. zn. 3Cdo/6/2017). Navyiac, právne závery v týchto rozhodnutiach vychádzajú z iných skutkových zistení ako v tejto veci (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1CoCsp/3/2023).

32. Toho času existujú 4 rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré predstavujú rozhodnutia najvyššej súdnej autority, riešiace spomenutú problematiku, to znamená, že vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, musí byť prejavená vôľa banky postúpiť pohľadávku, pričom práve takéto rozhodnutia svedčia o tom, že ide skôr o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. V súčasnej dobe, jediné najnovšie rozhodnutie, ktoré dospelo k opačnému záveru, ako 4 vyššie uvedené rozhodnutia, je rozhodnutie 9Cdo/165/2022, toto rozhodnutie však automaticky nevytvára ustálenú

súdnu praxe najvyšších autorít. Inak povedané, z vyššie uvedeného výkladu je zrejmé, že by museli existovať viaceré novšie rozhodnutia, ktoré by právny názor už vyslovený v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky korigovali. Podľa názoru súdu, právny predchodca žalobcu, nespĺnil ani podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Suma sumárum, právny predchodca žalobcu mohol postúpiť len splatnú pohľadávku, čo však zjavne neurobil, pretože neplatne zosplatnil úver, v dôsledku čoho je postúpenie pohľadávky na žalobcu absolútne neplatné podľa § 39 OZ. Súd žalobu opätovne zamietol z dôvodu, že žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitimácia.

33. Keďže v predmetnom prípade súd vo veci rozhodol rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, bolo jeho povinnosťou rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP s poukazom na § 396 ods. 3 CSP. Keďže žalovaní v 1.) a 2.) rade boli v konaní v plnej miere úspešní a žalobca nedosiahol žiaden materiálne merateľný úspech, žalovaným v 1.) a 2.) rade by patril nárok na náhradu trov konania. V konaní si úspešní žalovaní v 1.) a 2.) rade žiadne trovy neuplatnili, zároveň im žiadne zo spisu ani nevyplývajú, preto im súd nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného, ako aj odvolacieho) proti žalobcovi nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP súd v prejednávanej spore nevzhladol, tieto netvrdili ani strany sporu.

Poučenie:

11 16Csp/24/2022

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.